L'acusació popular

Amb motiu del judici no celebrat en vista oral contra els mossos d'esquadra acusats de la mort d'en Juan Andrés Benítez s'ha qüestionat des d'algunes veus la figura de l'acusació popular. Aquesta figura, juntament amb la del jurat popular, és de les poques possibilitats que tenim la ciutadania d'incidir en algunes situacions judicials.

Abans, però, d'anar al punt que interessa aquest article, pertoca apuntar algunes coses relacionades sobretot amb casos de violència policial. El més rellevant és posar sobre la taula que quan es parla de violència policial en l'àmbit de les organitzacions dels drets humas a casa nosatra és parlar d'impunitat. Aquesta segurament és una de les assignatures pendents d'aquesta democràcia a mig fer que tenim.

Durant molts anys quan les associacions de drets humans i de lluita contra la tortura i els maltractaments denunciaven aquesta xacra, des del púlpit del poder es deia que la tortura no existia perquè no hi havia denúncies que ho avalessin. I aquesta va ser una de les raons per les quals va nèixer la Coordinadora per la Prevenció i Denúncia de la Tortura. I certament una de les tasques més importants que s'ha fet des d'aquesta plataforma ha estat comptar, una a una, les notícies dels mitjans que parlaven d'aquesta fets, les denúncies que arribaven a les organitzacions de defensa del drets humans, les denúncies que arribaven a través de les mateixes víctimes...

El resultat d'aquesta tasca ha estat socialment impagable, i ha evidenciat que no estem en condicions de donar lliçons a ningú en matèria de drets humans pel que fa a la tortura i als maltractaments policials.

Tanmateix estàvem parlant de l'acusació popular. I la raó de parlar-ne és el fet que malgrat que s'ha començat a trencar la por a la denúncia davants de fets d'aquests tipus, encara resten espais d'impunitat importants, i el més execrable de tots probablement sigui el fet que policies condemnats per delictes d'aquest tipus continuïn exercint la seva tasca, quan no són condecorats. I és que tant rebutjable és el fet que el senyor Albert Batlle, director general de la policia vulgui acollir en el cos dels mossos d'esquadra els agents condemants per la mort de Juan Adrés Benítez, contradient la mateixa norma interna de la policia de la Generalitat, com le fet que Jorge Fernández Díaz condecori a vuit guardia civils de Melilla premiant d'aquesta manera aquelles actuacions que vulneren els drets humans en aquella frontera, brutal exemple d'una política migratòria immoral.

I l'acusació popular, què pot aportar en aquest escenari? Tenint en compte que la major part de les denúncies per tortura, maltractament o tracte inhumà o degradant són arxivades de manera sistemàtica pels jutges; que la via judicial és una via econòmicament costosa; que davant d'aquesta dificultats sovint, massa sovint, la víctima dessisteix de tirar endavant una denúncia; que a l'altra banda hi haurà qui farà mans i mànigues per demostrar que la persona víctima dels fets menteix, i probablement el cas de l'Ester Quintana en sigui el paradigma més actual. Per tots aquest motius, i d'altres, és fonamental que la societat no renunciï a les poques eines que disposa a nivell jurídic, com és la figura de l'acusació popular, per trencar la impunitat que massa sovint embolcalla aquests fets.

RAMON PIQUÉ és regidor de la CUP-PC

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/diari/opinio/119839.html

Copyright 2024 Cugat.cat